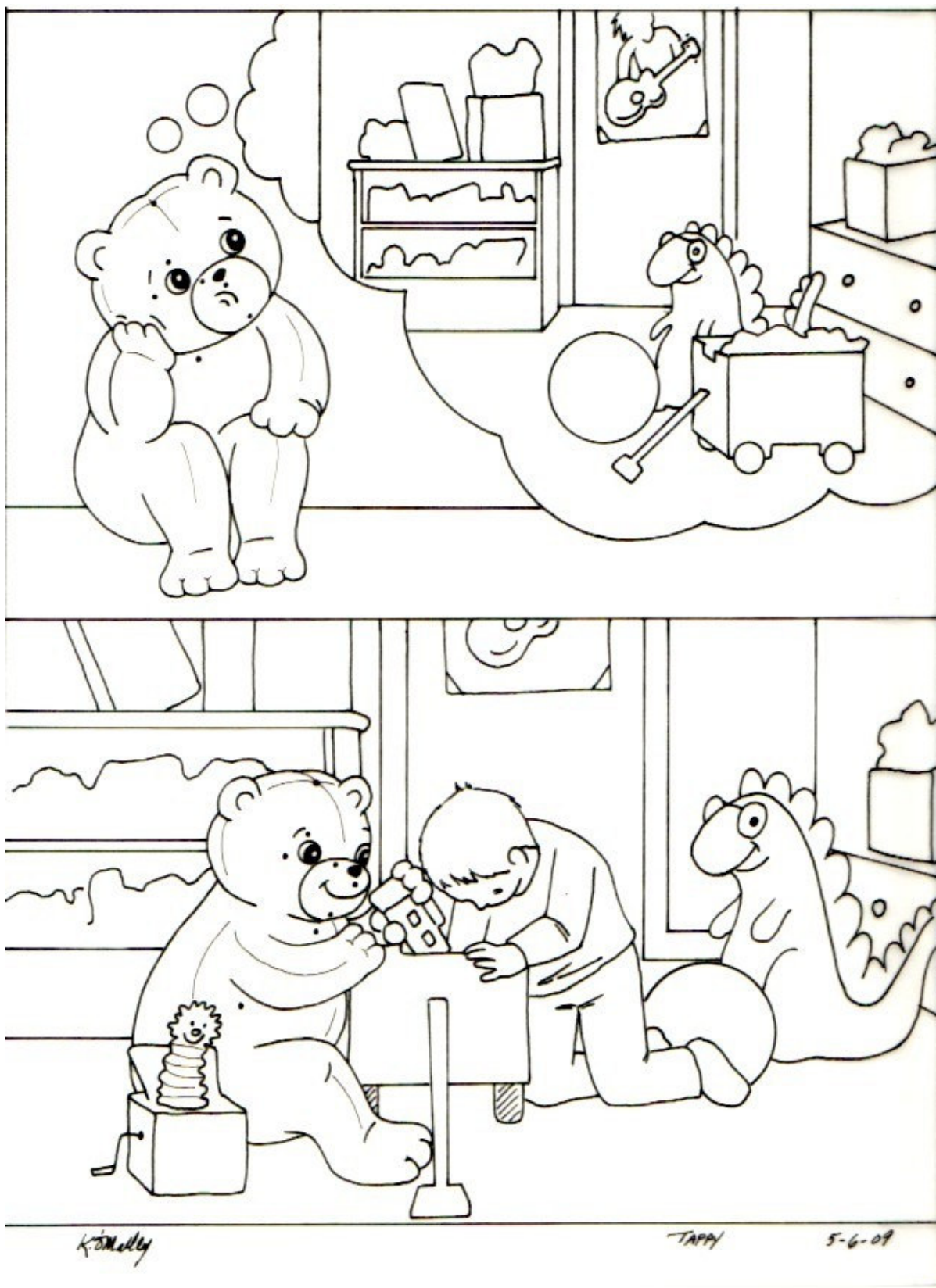

Farvelæg PrikkeBjørn - Det er ikke altid som de andre siger.

Det er ikke altid, som de andre siger.

af Till Schilling

PrikkeBjørn blev hentet af sin mor fra skole. Da han sad i bilen, kunne hans mor se, at han var stille og trist, og efter hun havde hilst på ham, spurgte hun :

"Hvad er der galt med dig søde PrikkeBjørn? Har du haft en dårlig prøve eller har noget drillet dig i skolen i dag?"

PrikkeBjørn så op og sagde : *"Nej mor, det er bare det, at jeg slet ikke glæder mig til denne weekend fordi alle mine venner er ude at rejse og så har jeg slet ikke nogen at lege med."*

"Åh, PrikkeBjørn", svarede hans mor, "der er masser af ting, du kan foretage dig derhjemme. Dit værelse er fuld af legetøj, og der er et puslespil fra onkel Joe, som du ikke har lavet færdigt; der er rigeligt at lave."

PrikkeBjørn tænkte over det, men kunne altså slet ikke blive ophidset over, at skulle være helt alene. Hans tanker faldt på den nye dreng, som var flyttet ind i nabolaget. Han stammede ikke herfra; faktisk var han fra et andet land. PrikkeBjørn havde slet ikke mødt ham rigtigt, men havde fået fortalt af sine venner, at drengen ikke var god nok, fordi han så anderledes ud. Så sukkede PrikkeBjørn igen. Alt han kunne tænke på var, hvor alene han ville være, og at han rigtig gerne ville bruge sit legetøj sammen med en af sine venner, som han plejede at gøre, når han var sammen med Mat eller Josh.

Da de kom hjem til Prikkebjørns hus, gik han ind på sit værelse, og hans tanker blev bare mere og mere triste. Han kunne slet ikke få lyst til noget som helst, og han vidste også, at det ikke ville hjælpe at spørge hans mor; hun ville bare foreslå ham at lave puslespil. Puslespil er sjovt, men ikke alene. Prikkebjørns mor vidste, hvordan han havde det, så hun kom ham i forkøbet og foreslog ham at tage sin scooter frem og lege på stien et stykke tid. Prikkebjørn sagde ja, selvom han ikke var særlig oplagt.

Prikkebjørn gik til garagen og tog scooteren ud. Han kunne faktisk godt lide at køre op og ned ad stien med den, så han lyste en lille smule op. Da han mærkede en lille brise på sine kinder, vidste han, han havde det bedre, selvom han savnede ikke at kunne køre race med Josh, som de plejede.

Da han kom til enden af stien, så han, at den nye dreng kun boede 7 huse væk. Han var også udenfor at lege. *"Manner, manner",* PrikkeBjørn smilede lidt. *"Han bor sandelig tæt på".* Men så kom han i tanke om, hvad hans venner havde sagt, så han vendte om og kørte hjem med scooteren.

Da han nåede hjem, havde han det rigtig dårligt. Han tænkte ved sig selv :*"Jeg ville helst lege sammen med en ven, og her er der en dreng, og selvom jeg ikke ønsker at lege med ham, fordi de andre siger, han er anderledes, hvorfor har jeg det så dårligt?"*

Da han satte sig ned i sofaen, i rigtig dårligt humør, kom hans mor ind i stuen og spurgte : *" Lille PrikkeBjørn, hvorfor er du ikke udenfor? Jeg troede, du ville blive ude i længere tid".*

PrikkeBjørn svarede : *"Mor, børnene henne i skolen siger, at den nye dreng er anderledes, bare fordi han kommer fra et andet land. Jeg så ham; han var udenfor for at lege, og han bor bare få huse væk. Jeg kan ikke lege med ham".*

PrikkeBjørns mor smilede og satte sig ved siden af ham. Hun spurgte :*" Er du ked af det nu?"*

"Ja", svarede PrikkeBjørn. "Fordi hvis han ikke var anderledes, så ville jeg have nogen at lege med lige nu".

"Nå, på den måde", sagde hans mor, "hvad med at prøve det her", og så begyndte hun at tappe sammen med ham.

"Selvom jeg er ked af det, fordi jeg virkelig gerne vil lege med den nye dreng, er jeg en rigtig god PrikkeBjørn"

"Selvom jeg er ked af det, fordi jeg ikke har nogen at lege med, er jeg en rigtig god PrikkeBjørn"

"Selvom jeg lytter til mine venner, som ikke har mødt den nye dreng og alligevel kalder ham anderledes, kan jeg godt tage min egen beslutning".

Og sammen tappede de på alle PrikkeBjørns prikker.

"Tristhed over at være alene"

"Tristhed over at være alene"

Inden han var helt færdig med at tappe, sprang PrikkeBjørn op og spurgte sin mor, om han måtte gå over og hilse på den nye dreng.

"Ja, Prikkebjørn, selvfølgelig må du det", sagde hans mor, mens hun smilede. "Lige et spørgsmål PrikkeBjørn ; hvad fik dig til at skifte mening?"

"Ser du", svarede Prikkebjørn, "hvordan kan Josh og Mat sige, han er anderledes hvis de ikke rigtig har mødt ham? Og tak fordi du tappede med mig, mor. Jeg er slet ikke ked af det nu." Og med disse ord løb Prikkebjørn over for at besøge sin nabo.

Kun 5 minutter senere kom PrikkeBjørn og Jose ind i huset og PrikkeBjørn spurgte sin mor, om han og Jose måtte lege i stuen med togsættet.

Prikkebjørns mor var fornøjet og kom ud for at hilse på Jose. Hun så, hvordan PrikkeBjørn glad delte sit legetøj med sin nyfundne ven. *"Ting er ikke altid som andre siger"*, tænkte hun ved sig selv.